

eller tredie Behandling at stille et Ændringsforslag gaaende ud paa, at man i Tilfælde af, at der ikke blev noget af Handelen, fik den ene Femtedel tilbagebetalt. Jeg skal gerne indrømme, at der ikke er Grund til at yde nogen Godtgørelse, hvor Handelen gaar tilbage af den Grund, at Sælgeren er blevet ked af, at han har solgt sin Ejendom og gerne vil købe den tilbage, og hvor Køberen saa gaar ind derpaa mod en efter Omstændighederne større eller mindre Erstatning. I den Slags Tilfælde er der ganske vist ikke nogen Grund til, at man skulde fratage de $\frac{2}{5}$ pCt., men maaske Ministeren vil være saa venlig at overveje det.

I 2det Stykke af Forslagets § 10 fastsættes det, at der for Genpartens Bekræftelse svares et Vederlag, hvis Størrelse fastsættes af Justitsministeren, og som tilfalder den bekræftende Myndighed efter Justitsministerens nærmere Bestemmelse. Vederlaget maa dog ikke overstige 2 Kr. for hvert Dokument. Denne Bestemmelse afløser den nugældende § 21 i Afgiftsloven, der fastsætter, at Retsskriveren, naar Tinglæsningsrekvirenten ikke indleverer Genpart af det Dokument, der skal protokoleres, skal foranstalte en Genpart tilvejebragt mod et af Justitsministeren fastsat Vederlag, der ikke maa overstige Afgiften efter den nugældende § 14. Det er altsaa en Afgift, Retsskriveren hidtil har faaet i Form af Kopipenge, og som gaar i hans Lomme. Jeg har ikke noget at indvende derimod, idet jeg forstaaer det saaledes, at Vederlaget skal fastsættes saaledes, at Retsskriveren faar den samme Indtægt derigennem, som han taber gennem Afskaffelsen af de tidligere Kopipenge.

Saa kommer jeg til Spørgsmaalet om de dobbelte Takster. Efter de nugældende Regler i Lovens § 1 skal Afgiften for Tinglæsning af Dokumenter angaaende Overdragelse af fast Ejendom forhøjes til det dobbelte, naar Ejendommen overdrages til Staten, Kommunerne eller offentlige Korporationer, til offentlige eller private Stiftelser eller deslige Institutioner, til Aktieselskaber eller andre Selskaber med begrænset ansvar eller endelig til Selskaber eller Foreninger med vekslende Kapital eller vekslende Medlemsantal; men i det foreliggende Forslag bestemmes det, at denne Afgiftsforhøjelse bortfalder ved Overdragelse til Staten, Kommunerne eller offentlige Korporationer, saaledes at der i disse Tilfælde kun skal svares det almindelige Gebyr. I de øvrige Tilfælde, hvor Afgiftsforhøjelsen vedbliver at være Regelen, har man foreslaaet, at Finansministeren skal være bemyndiget til at fratage Forhøjelsen,

naar Overdragelsen finder Sted til en Institution eller Forening med almenvelgørende eller andet almennyttigt Formaal, og det samme gælder Overdragelse til Byggeforeninger. Jeg har egentlig haft noget ondt ved at forstaa, at man ved Overdragelser af den Art skulde svare dobbelt Afgift, men jeg maa indrømme, at det, der nu foreslaas, betyder en Lettelse, og jeg forstaaer ogsaa godt, at det, hvor Talen er om Foreninger med velgørende Formaal, skal være Ministeren, der bestemmer, om de kan slippe for Afgiftsforhøjelsen, idet der jo maa være en Myndighed til at skønne over, hvorvidt det er en Forening med velgørende Formaal, saa det har jeg heller ikke noget at indvende imod. Jeg nævner det nærmest, fordi det betyder en Lettelse i Forhold til det bestaaende, og det paaskønner jeg selvfølgelig.

Der næst træffer man i Lovforslagets § 20 en Bestemmelse om, at „ansvarlig for Afgifterne er den, der begærer den paagældende Retshandling, hvad enten han optræder i egen Interesse eller som befuldmægtiget for den interesserede. I sidste Fald er tillige den interesserede ansvarlig.“ Det er ogsaa noget nyt, men noget, som jeg finder er meget praktisk, og som i Virkeligheden gælder allerede, idet en Sagfører, naar han f. Eks. ordner en Ejendomshandel, maa udlægge Pengene, og hvis den Mand, han ordner Sagen for, ikke er solid nok, plejer Sagføreren at forlange Penge af ham forud. Det er altsaa ogsaa en praktisk Foranstaltning, som jeg ikke har noget at indvende imod.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde Forslaget, som det foreligger, og skal paa det bedste anbefale det til hurtig Fremme her i Tinget.

Johannes Pedersen: I Lighed med den foregaaende Taler kan jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, og jeg kan gøre det paa mit Partis Vegne.

Lovforslaget medfører jo helt igennem en Simplificering af Beregningerne af Afgifterne ved Tinglysning. Vi har nu her i Tinget vedtaget Lovforslaget om Tinglysning, som betyder en stor Simplificering, og det samme tilsigtes her vedrørende Afgifterne for Tinglysning af Dokumenter. I Stedet for alle de forskellige Sportler, der tidligere skulde betales, fastsættes der nu en Hovedafgift af 5 Kr. Helt igennem er Afgifterne fastsat saaledes, at der ikke sker nogen Forhøjelse af Taksterne; Statskassen faar ikke nogen forøget Indtægt. Men jeg skal, da den foregaaende Taler talte om de Indtægter, som Statskassen har i Form af Tinglæsningsafgifter, indrømme,